

Abbatissarum, seu Priorissarum, quater quolibet anno ingredi, & cum eisdem Monialibus loqui, & conversari, & refectionem corporalem fumere (dummodo ibidem non pernoctent) possint, & valeant.

§.142. Quodque cum primum ipsi Confratres in praefata Confraternitate describentur, omnibus, & singulis privilegiis, suffragiis, indulgentiis spiritualibus, & temporalibus, per Nos, & alios Praedecessores nostros praefatis Hospitali S. Spiritus in Saxia de Urbe, necnon illius Confratribus, quibus inter cetera concessum existit.

§.143. Ut quicumque poenitens, & contritus nomen Jesu in mortis articulo nominaverit, plenariam peccatorum suorum, etiam de quibus, nisi morte praeveneretur, confiteretur, remissionem consequatur.

§.144. Necnon jeuniis, vigiliis, orationibus, peregrinationibus Terrae Sanctae, & indulgentiis plenissimi S. Jubilei anni quinquagenarii, & Stationum, & Dedicatum Sanctae Ecclesiae, a bonis omnibus, quae sunt in eodem sacro Hospitali, ac universali sacrosancta militante Ecclesia, quibus ceteri Confratres potiuntur, & in futurum gavisuri sunt, uti, potiri, gaudere, & participare debeant.

§.145. Et si infra annum obierint, plenariam omnium peccatorum suorum, indulgentiam consequantur. Et si vixerint, praeter Stationes Urbis, infra scriptis etiam diebus sequentes indulgentias consequentur, videlicet singulis diebus vite eorum, & per omnes dies Veneris totius anni, unius anni, & quadraginta dierum, in singulis Apostolorum festivitatibus duorum millium annorum, in Festo Epiphaniae, & singulis diebus post Octavam centum millium annorum, in Dominica qua cantatur pro Introitu Missae, omnis terra, de mense Januarii, & singulis diebus Dominicis mensium totius anni trium millium annorum, & totidem quadragenarum, & remissionem tertiae partis omnium peccatorum, in festivitatibus D. N. J. C., videlicet Nativitatis, Resurrectionis, Ascensionis, & singulis diebus per Octavam duorum millium annorum, & octingentarum quadragenarum, in festo Pentecostes, & singulis diebus post Octavam octo millium annorum, & totidem quadragenarum in festo Corporis Christi, & singulis diebus post octavam duorum millium annorum, & septima partis omnium peccatorum, in festo Nativitatis Beatae Mariae, & singulis diebus per ejus Octavam triginta millium annorum; in festo Omnium Sanctorum, & singulis diebus usque ad festum S. Leonardi trium millium annorum, & totidem quadragenarum.

§.146. Largentibus vero, seu transmittentibus, vel in eorum ultimis voluntatibus, vel testamentis legantibus aliquid de bonis suis eidem Hospitali in articulo mortis, plenariam a culpa, & poena omnium peccatorum suorum remissionem, & indulgentiam. Ac cuique animae, quae unita Christo in caritate ab hac luce migraverit, in Purgatorio existenti, pro qua anima elemo-

syna per ipsum Magistrum, & Conventum, sub eis deputatos taxanda eidem Hospitali erogabitur, ut eandem indulgentiam plenariam a poena, & culpa (quantum pietati Majestatis divinae placuerit) consequatur, concedimus, & indulgemus.

§.147. Notariis vero, qui rogati fuerint de testamentis, vel aliis ultimis voluntatibus, in quibus aliquid disponi contigerit in favorem, & commodum eorundem Hospitalis, & Militiae, ut sub excommunicationis poena dispositionem hujusmodi, quanto citius commode poterunt, Magistro, & Conventui d. Hospitalis, vel alteri, per quem id poterit ad ipsorum Magistrum, & Conventus notitiam pervenire, intimare curent.

§.148. Ipsi quoque Notariis, & Confessoribus eorundem decedentium in suorum remissionem peccatorum eisdem testantibus, & consentientibus commemorare non omittant, ut ad tam pia opera, quae in dicta Religione exercentur, manus porrigant ad utrices, praecipimus. Et quoscumque Christianos, ac praesertim Confratres Confraternitatis hujusmodi pro tempore existentes ad id per viscera misericordiae D. N. Jesu Christi hortamur.

§.149. Quodque decedentes pro tempore in Hospitali praefato, & Hospitalis, ac pauperum leproforum eorundem obsequiis pro tempore insistentes utriusque sexus quamdiu perseveraverint in obsequiis hujusmodi dumtaxat, eisdem omnibus privilegiis, facultatibus, & gratiis, quibus Confratres in libro Hospitalis hujusmodi descripti pro tempore potientur, & gaudebunt.

§.150. Quodque Magister pro tempore, & Conventus dicti Hospitalis, sive de eorum licentia pro tempore, legitimi Commissarii, Nuncii, vel Procuratores, de usuris, rapinis, incendiis, (non tamen Ecclesiarum damnis datis,) & alio quocumque nomine, titulo, vel modo male ablati, vel illicite acquisiti (si tamen verus dominus, cui eorum restitutio fieri deberet, ignoretur) de poenitentis a Sacerdotibus consentientibus impositis redimendis, seu commutandis. Necnon legatis ad Hospitale ipsum, seu ejus membra debitis, vel alias indistincte ad pios usus relictis ad utilitatem ipsius Hospitalitatis, & Militiae componere possint, ita quod detinentes ad aliam restitutionem minime teneantur.

§.151. Necnon quod singulis annis in die Dominica Palmarum usque ad ejus Octavam inclusive, & in die festo Nativitatis SS. D. N. Jesu Christi, & aliis diebus beneficiis Magistro, & Conventui, & eorum Commissariis, quibuscumque Christianis manus adiutricis pro sustentatione d. Religionis, ejusque membrorum porrigentibus, indulgentias plenarias, & generales peccatorum omnium remissiones ubique solemniter, etiam cum processione, & appositione truncorum, & Crucis, in medio Ecclesiarum, publicare, & impartiri. Poenitentiariorum cum virgis (ut moris est) de-

Notarii notificent legati Hospitali, & Militiae.

Notarii, & Confessores & Confratres horum, ad subveniendum, huic Religioni.

Decedentes in Hospitali, & insistentes obsequiis Hospitalis, gaudeant omnibus privilegiis Confraternitatis.

M. Magistri facultas componendi de usuris, rapinis, incendiis, injunctis poenitentis legatis Hospitali, vel ejus membris debitis, & relictis ad pios usus.

Facultas publicandi Indulgentias.

Personae Ordinis gaudent gratis Hospitalis S. Spiritus de Urbe, cui inter alia licet, quod

Contritus in articulo mortis Indulgentiam consequantur.

Jeuniis, &c. Terrae Sanctae gaudent.

Decedentes infra annum, &c. indulgentiam consequantur.

Donante aliquid Hospitali plenariam habent indulgentiam.

super deputare, & alia facere, quae circa hujusmodi facultatum, & indulgentiarum, ac peccatorum remissionem, executionem, & confessionem quomodolibet necessaria, & opportuna fuerint.

Confratres, quae instituentur.

§.152. Quodque antiquas, & novas sanctas Confraterias S. Lazari omni tempore, & in quibuscumque locis erigere, ordinare, & instituire, ac publicari facere, ac quoscumque Christianos in Confratres recipere, illisque Confessionalia concedere. Ita quod quaecumque institutiones, erectiones, & ordinationes dictarum Confraternitatum absque moderni, & pro tempore existentis Magistrum dicti Hospitalis expresso consensu in membris, Ecclesiis, & locis hujusmodi pro tempore factae, nullius sint roboris, vel momenti.

Omnia loca sub invocatione S. Lazari sint huic Ordini subiecta.

§.153. Ac omnia, & singula Hospitalia, Oratoria, Ecclesias, Capellas, Altaria, loca Religionis, & Militiae hujusmodi, in quibuscumque partibus existentia, sub invocatione S. Lazari intitulata, etiam si non sint possessa, vel recepta per Magistrum, ac Fratres praefatos, nihilominus moderno, & pro tempore existentis Magistro Generali, & Conventui hujusmodi subiecta, & tamquam membra dicti Hospitalis ab eo dependentia (ad instar aliorum annuatim respective contribuentium) contributoria, & contributiva esse; ac per ipsum generalem Magistrum, & Conventum, seu eorum legitimos Commissarios visitari, & reformari; illorumque Rectores, & Gubernatores (si de jure amovendi fuerint) amoveri; & alia personae idoneae loco eorum deputari possint.

Ejusque privilegii utantur.

§.154. Et cum eis Confratribus tantum, ut commodius Altissimo deservire possint, omnibus, & singulis facultatibus, privilegiis, immunitatibus, gratiis, plenariis indulgentiis, & peccatorum remissionibus praedictis, quocumque tempore, & in quibuscumque locis libere uti, etiam in illis partibus, & locis, in quibus Indulgentiae pro Fabrica Basilicae Principis Apostolorum de Urbe publicatae extiterint.

Priores Hospitalium Sanctorum Lazari quod possint Indulgentias publicare.

§.155. Necnon quod Priores, & Praeceptores quoruncumque Hospitalium, & domorum, a dicto Hospitali S. Lazari dependentium, & illud in caput suum recognoscentium, praedictam plenariam indulgentiam, & peccatorum generalem remissionem in die festo Dominicae Palmarum, & per ejus Octavam, & aliis beneficiis diebus, ut supra, publicare.

Confessione, quae gaudent, vel Confessorum deputate.

§.156. Et si in Sacerdotio constituti fuerint, per se, vel alium, seu alios probos, si vero Sacerdotes fuerint, per alios probos, idoneos, & honestos viros, seculares vel cuiusvis Ordinis Regulares Sacerdotes in suis Hospitalibus, ac domibus praefatis tantum, confessiones quoruncumque audire, & cum hujusmodi consentientibus quibuscumque facultatibus, & indulgentiis, ac peccatorum remissionibus uti, ac eisdem illis (de licentia tamen expressa Magistrum pro tempore existentis, & Conventus praefati Hospitalis singulis annis renovanda) impartiri

Bull. Rom. Tom. I. Par. II.

plene, & libere possint; aliis vero temporibus sint sicuti alii Sacerdotes nullam a Sede praefata facultatem habentes.

§.157. Possint tamen collectas solitas, & consuetas Nolis, & Campanellis sonantibus (citra tamen publicationem Indulgentiarum, ac traditionem Confessionalium) omni tempore, in terminis suis (de licentia Magistrum pro tempore, & Conventus hujusmodi singulis annis revocanda, & non aliter) facere.

§.158. Ac Nolas, seu Campanas Porcis, seu alios quibusvis animalibus, quae eidem S. Lazaro offerri contigerit, appendere, seu aliqua nota subsignare.

§.159. Quodque Magister, & Conventus, ac eorum Nuncii, ac Commissarii praefati, etiam in locis, in quibus Fratres Ordinis Minorum de Observantia, vel Commissarii Apostolici pro Fabrica Basilicae hujusmodi pro tempore deputati fuerint, quascumque facultates, & indulgentias solemniter ubique cum appositione truncorum, & Crucis in Ecclesiis publicare, & facultatibus, privilegiis, & gratiis ipsi Hospitali concessis uti.

§.160. Necnon quod durante quacumque suspensione temporali indulgentiarum, & gratiarum, etiam pro Cruciatu contra Infideles cuiuscumque Imperatori, Regi, aut Principi Christiano concessarum, vel in posterum concedendarum, Indulgentiae enim plenariae, ac omnes facultates, & gratiae eidem Hospitali, illiusque Magistro, Conventui, Fratribus, & membris per Praedecessores Nostros, & Nos, ac etiam Sedem praefatam concessa non intelligantur suspensae, sed in suo pristino, & vero valore, & firmitate existant, & permanent.

§.161. Necnon etiam ob reverentiam S. Lazari, ut liceat ipsis Fratribus in eorum Ecclesiis Missas, & alia quaecumque divina officia legere, vel etiam alta voce celebrare, vel per alios Presbyteros idoneos celebrari facere.

§.162. Ac omnibus, & singulis Christianis fidelibus, & Leprosis, pauperibus, infirmis in dictis Hospitalibus pro tempore degentibus Ecclesiastica Sacramenta ministrare.

§.163. Ac eorum, & aliorum quoruncumque fidelium corpora mortuorum ideligentium, & petentium, in Cameteriis, & Ecclesiis dictorum Fratrum Ecclesiasticae tradi sepulturae.

§.164. Ac verbum Dei Ecclesiis ipsorum, pauperibus ipsis, & Leprosis hujusmodi proponere, & proponi facere, quoties eis visum fuerit expediri, alicujus licentia super hoc minime requisita, similiter volumus, & ordinamus.

§.165. Et insuper eisdem moderno, & pro tempore existentis Magistro, & Conventui, ac singulis Militibus, & aliis personis Hospitalis, & Militiae hujusmodi, quod omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, jurisdictionibus, & exemptionibus, etiam per viam executionis in ipsa onerum impositione, dispensationibus,

Elemosynae Nolis sonantibus colligere.

Nolas animalibus oblatas appendere.

Indulgentias ubique publicare.

Quae Indulgentiae non intelligantur unquam suspensae.

Fratres possint in eorum Ecclesiis divina celebrare.

Sacramenta Infirmis Hospitalium ministrare.

Mortuos sepelire.

Eisdem Verbum Dei predicare.

Coesio quoruncumque aliorum privilegiorum, exemptionum, & aliarum facultatum hanc concessarum, vel in futurum concessarum.

1565. ecedendum. Hospitalibus, & Militibus respectu S. Joannis Hierosolymitani, Sancti Jacobi de Spata, S. Antonii Viennen. S. Spiritus de Urbe, ac Sancti Stephani in Thufcia, dummodo Cōcilii Tridentini non repugnent, & juribus alterius tertii non præjudicent.

indultis, concessionibus, dispositionibus, honoribus, gratiis hucusque S. Joannis Hierosolymitani, S. Jacobi de Spata, Sancti Stephani Militibus, ac S. Spiritus in Saxia de Urbe, & S. Antonii Viennen. Hospitalibus Religionibus, & Ordinibus, eorumque locis, personis, rebus, & bonis per quoscumque Romanos Pontifices, etiam Prædecessores Nostros, ac etiam per Nos, & Sedem præfatam, seu Concilia generalia, vel alios quoscumque, in genere, vel in specie, etiam ad Imperatorum, Regum, ac aliorum Principum instantiam, vel Motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, & in futurum concedendis, & quibus Hospitalia, Religiones, & Militia hujusmodi, ac eorum Magni Magistri, Conventus, Fratres, & Milites utuntur, & potiuntur, & gaudent, ac uti poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & absque ulla penitus differentia uti, potiri, & gaudere in omnibus, & per omnia, libere, & licite, valeant, eisdem auctoritate, & tenore, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus, ac ea omnia, & singula, prout concessa fuerunt, & in dies concedentur, eorumque omnium, & quarumcumque literarum desuper quomodolibet confectarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis, & insertis habentes moderno, & pro tempore existenti Magno Magistro, & Conventui, ac Hospitali S. Lazari, & Militia, eorumque Militibus, & personis, ac eorum Hospitalibus, Præceptoris, domibus, Leprosariis, beneficiis, Capellis, Ecclesiis, locis, rebus, & bonis, elargimur, ac concessa esse, & eos illis ubilibet, in genere, vel specie uti, potiri, & gaudere libere posse volumus, decernimus, & declaramus, Ordinariorum locorum, aut cujusvis alterius licentia, vel consensu desuper minime requisitis. Ita quod super illis, vel eorum occasione per ipsos Ordinarios, aut quosvis alios molestari, perturbari, vel inquietari non possint, dummodo Concilio Tridentino prædicto non repugnent, & dictis Hospitalibus, & Militiis, ac juribus cujuslibet alterius tertii non præjudicent. Ita tamen (quoad exemptiones) jurisdictioni Ordinariorum, tam ea que de jure communi eis competit, quam que ex decretis d. Concilii Tridentini eisdem est attributa, semper salva existat.

Exemptio hujus Religionis in omnibus casibus, ubi Conc. Trid. excipit religionem S. Joannis Hierosolymitani. Concessio Indulgentiarum Hospitalis S. Spiritus de Urbe. Publicatio privilegiorum, & mandatorum M. Magistri, ac si effectus personaliter executi.

§. 166. Præterquam tamen in iis casibus, in quibus Concilium præfatum expresse excepit, & exempt Religionem Sancti Joannis Hierosolymitani, in quibus, & hæc S. Lazari Religio, & Militia excepta, & exempta pariter intelligatur. §. 167. Et quod indulgentias, prout Hospitali S. Spiritus concessæ sunt, & in futurum concedentur, concedimus, & elargimur. §. 168. Præterea volumus, & decernimus, quod tam præsentium, quam aliarum quarumcumque literarum Apostolicarum, seu earum transumptis, ac mandatorum Magistrum, & Conventus præfatorum publicatio,

& affixio in singulis Prioratibus, Præceptoribus, membris, beneficiis Religionis hujusmodi factæ, perinde ardeant, ac si contra contentos sub eisdem personaliter factæ essent, facta tamen in primis diligentia de illis personaliter reperiendis in dictis locis.

§. 169. Et nihilominus statuimus, ac dictis Magistro, & Conventui perpetuo concedimus, quod si quisquam Priorum, Præceptorum, Militum, & Fratrum d. Hospitalis Crucem, vel habitum extra dictum Conventum etiam a Romano Pontifice, vel de ejus licentia receptum gestant intra annum, postquam illum susceperit, aut sibi de Prioratu, Præceptoris, officio, vel beneficio Hospitalis hujusmodi provifum, vel alias in ejus favorem dispositum fuerit.

§. 170. Ac quicumque alius d. Militia beneficium, vel pensionem obtinens, aut fructus percipiens, quandocumque pro servitiis Religionis, aut alias evocatus, seu in solutione jurium communis ararii morosus fuerit, & citatus coram dictis Magistro, & Conventu personaliter non comparuerit, ac illis obedientiam, aliaque jura debita non præstiterit, tempore sibi ad id præfigendo elapso, habitu, dignitate, administratione, & beneficio, ac quocumque honore, & officio, alias juxta formam stabilimentorum, & privilegiorum prædictorum, eo ipso careat, privatusque censetur, seu si videbitur privari possit.

§. 171. Nec ulla hujus statuti derogatio, aut exemptio realis, vel personalis, seu alia gratia præservativa, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus quomodolibet pro tempore facta, seu concessa, contra præmissa valeat.

§. 172. Nec Magister, & Conventus præfati illis parere teneantur, sed illis non obstantibus de Prioratu, Præceptoris, dignitate, officio, vel beneficio, sic, aut per privationem hujusmodi vacante, juxta stabilimenta, & alia præmissa libere disponi, aut illa alias per eum, vel eos, ad quem, seu quos antianitatis, vel alio jure pertinet, acceptari possint.

§. 173. Decernentes omnia, & singula præmissa, ac præsentis nostras literas nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostre defectu notari, vel impugnari, aut argui posse, neque illa, omnia, & singula præmissa, tamquam eisdem Magno Magistro, & Conventui, Militia, vel Militibus, partim videlicet quoad antiqua restituta, & quoad nova ex causa onerosa concessa, sub quibusvis, tam præsentium, quam similibus, vel dissimilibus gratiarum in genere, vel in specie, suspensionibus, ac derogationibus, revocationibus, limitationibus, alterationibus, aliisque contrariis dispositionibus a Nobis, & a Successoribus nostris, & a Sede præfata quavis de causa quantumlibet iustissima pro tempore emanatis comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum statum restituta, & de novo etiam sub Data per Magnum Magistrum eligenda,

Suscipientes habitum extra Conventum etiam a Rom. Pont. infra annum in Conventu comparere teneantur, alias priventur.

Possidentes beneficium d. Militia Ordinis, vel fructus, aut pensiones percipientes vocati comparere teneantur.

Nulla exemptio valeat adversus obedientiam M. Magistrum quominus vocati comparere teneantur.

Magister, & Conventus possunt disponere de beneficiis vacantibus per privationem.

Clausula hujus Constitutionis præservativa.

con-

concessa esse, & ceteri. Necnon præmissis, ac præsentibus literis etiam per quascumque literas Apostolicas, etiam quavis clausulas generales, vel speciales, etiam derogatorias derogatorias, efficaciores, & insolitas, ac etiam irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione in se contentes, nullatenus derogari posse, nec quoad illa derogatum ceteri, nisi tenor illarum de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertus, & hujusmodi derogationes consistorialiter factæ, & per trinas distinctas literas eundem tenorem continentes tribus distinctis similibus vicibus Magno Magistro, & Conventui præfatis intimata, & insinuate fuerint, ac ipsorum Magistrum, & Conventus ad id expressius accedat assensus, & aliter factas derogationes nemini suffragari, ac Magistrum, & Conventum præfatos ad parendum literis derogatoriis hujusmodi, & decretis super illis processibus, ac illorum Exequutoribus, & Subexequutoribus, eorumque mandatis, & monitionibus minime teneri, sed illos literarum hujusmodi executionem omnino impedire, nec ratione resistentiæ censuris Ecclesiasticis per eosdem Exequutores, vel Subexequutores latis innodari posse.

Decretum irritans, & clausula sublata.

Exequutores hujus Constitutionis, eorumque facultates.

§. 174. Et sic in præmissis omnibus, & singulis, per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiendi debere. Et quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decernimus.

§. 175. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Galefin. & Montislasconen. Episcopis, ac pro tempore existenti Curie causarum Camera Apostolica generali Auditori per Apostolica scripta Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quacumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Magistrum, Priorum, Præceptorum, Militum, & Fratrum S. Lazari prædictorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemmiter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, presentes literas, & in eis contenta hujusmodi firmiter observari. Ac eandem Militiam, & Magistrum, & Conventum, Fratres, Religiosos, omnesque, & singulos alios, quos ipsæ presentes literæ concernunt, illis pacifice gaudere. Non permitte eos, vel eorum aliquem desuper contra præsentium tenorem quomodolibet molestari, perturbari, vel impediri. Contra dictores, & rebelles quoslibet per censuras, & poenas ecclesiasticas, & etiam pecuniarias eorum arbitrio moderandas, ac alia opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac quoscumque, quorum intererit, etiam per edictum

publicum locis publicis assignandum, consilio summarie de non tuto accessu, citando, ac quibus, & quoties inhibendum fuerit etiam simili edicto sub eisdem poenis, & censuris inhibendo, ipsasque censuras, & poenas Ecclesiasticas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 176. Non obstantibus præmissis, ac fel. recor. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, qua cavetur ne quis extra suam Civitatem, vel Dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam diem tam sine suæ Dioecesis ad judicium evocetur, seu ne Judices a Sede præfata deputati extra Civitatem, vel Dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere præsumant, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres dietas, aliquis auctoritate præsentium ad judicium non trahatur, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati. Ac nostris de unionibus committendis ad partes vocatis, quorum interest, & exprimendo valore fructuum, tam uniendorum beneficiorum, quam eorum, quibus fit unio. Necnon de non expediendis literis reservatis alicujus pensionis, nisi de consensu illam solvere tunc habentis, ac quibusvis aliis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus, constitutionibus, & ordinationibus, ac dictorum Hospitalium, Militiarum, & Ordinum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, ac quibusvis privilegiis, indultis, ac literis Apostolicis, etiam Ordinariis, & aliis Militiis præfatis, ac quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & locis, etiam Fabricæ Basilicæ S. Petri de Urbe, ac Cruciatæ Sanctæ, eorumque personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam ad Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum instantiam, etiam consistorialiter, & Motu simili, & alias quomodolibet, etiam per Nos, etiam pluries concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, non autem per clausulas generales id importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse pari Motu derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab eadem Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Clausula contrariorum, & oblatum derogatorie.

G g 2 §. 177. Et

Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

1666. Concilii Tridentini præservatione circa omnia hic disposita.

Transumptorum fides. Præsentionum aserione non essent gratia M. Magistri.

Sanctio penalitatis.

D. P. An. VI. 13. Maii.

§.177. Et quoniam per præsentes Concilii Tridentini Constitutionibus, & decretis, in aliquo præjudicare non intendimus, volumus quod in omnibus, & singulis gratiarum, aliisque capitibus præmissis, clausula (dummodo Concilio Tridentino non repugnet) apposita, & repetita censeatur.

§.178. Verum quia difficile foret, &c. §.179. Quodque in literis, seu gratiis præsentium vigore concedendis, eadem præsentes inferere iidem Joannottus, & pro tempore existens Magnus Magister, & Conventus minime teneantur, ac gratie ipsæ quibusvis personis per Joannottum, & pro tempore existentem Magnum Magistrum, & Conventum hujusmodi, juxta tenorem eorumdem literarum pro tempore concessæ valeant & illis suffragentur, in omnibus, & per omnia, perinde, ac si eadem præsentes literæ de verbo ad verbum in eis insertæ forent.

§.180. Nulli ergo omnino hominum liceat &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quinto, 4. Non. Maii, Pontificatus Nostri Anno VI.

CXL.

Nuncii Apostolici, & alii ad Principes destinati, favores ab eis procurare, aut illis uti nequeant, ad obtinendas dignitates apud Sedem Apostolicam, ipsis vel eorum consanguineis, & necessariis conferendas.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad futuram rei memoriam.

Procurium.

ET si Romanum Pontificem, quem Dominus Omnipotens in persona Principis Apostolorum Ecclesiæ militanti sponsæ suæ præficere dignatus est, in ejus universo corpore a noxiis, quæ passim in illud irrepunt præservando, plurimum decet esse sollicitum, in hoc tamen cum multo magis invigilare necesse est, ne per importunum suorum propriorum Ministrorum, qui frequenter ab ejus latere ad diversos Orbis Principes peregre mitti solent, ambitum, dum videlicet eorum nonnulli inordinato cursu ad dignitates quaslibet anhelant, & ad hoc Principum favores demerendo, Pontificiam, & Ecclesiæ pro qua missi fuerunt, causam, vel impudenter prodere, vel certe remissius agere non verentur, genuinus ille clericalis candor deturpetur, debitus Prælatorum pudor inter laicos requiratur, integritatis antiqua persuasio minuatur, & ob illorum fluxam fidem, immoderatamque cupiditatem Ecclesiasticus ordo scandalose blasphemetur.

Causa istius Constitutionis.

§.1. Sane considerantes quod annis præteritis aliqui quorundam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac etiam Nostri, & Apostolicæ Sedis Nuncii ad di-

versos Principes sæculares, etiam pro seriis, gravibusque dictæ Sedis negociis missi, muneris sui, decorisque nimium oblitum in detestandam Prælaturarum, aliorumque Ecclesiasticorum, atque adeo Cardinalatus honorum ambitionem collapsi, ad illos alia qualibet quam sanctissima Aaronis via pervenire satagentes, commendatitias super hoc literas, & indebitos favores ab ipsis Principibus emendicare non erubuerunt, & quod eis recto tramite gradiendo non datur, assiduis, & quibus non obsequi difficile fuisset, Principum efflagitationibus extorserunt, in summet, qui per osium non intrarunt, animarum periculum, & pravum aliorum exemplum.

Inhibetur Nunciis & aliis, ne a Principibus ad quos mittuntur favores procurent, illisque utantur ad obtinendam dignitatem sub penis hic expressis.

§.2. Nos itaque referatam his artibus aditum hujusmodi, ne ceteris item pateat, diligenter occludendum esse censentes, habitam etiam cum venerabilibus fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in Consistorio nostro secreto, matura super hoc deliberatione, ac de illorum consilio, & unanimi assensu hac perpetuo valitura sanctione, universis, & singulis Nostri, & quorumvis Romanorum Pontificum Successorum nostrorum Nunciis, aliisque ad quosvis Imperatores, Reges, Reginas, Duces, & alios sæculares Principes pro tempore ex quavis causa missis, cujuscumque status, gradus, ordinis, vel præeminentiæ sint, etiam si Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, vel alia majori præfulgeant dignitate, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub majoris excommunicationis lata sententiæ, ac privationis omnium, & singulorum, Cathedralium, etiam Metropolitanorum, & aliarum Ecclesiarum, ac Monasteriorum, etiam consistorialium, necnon aliarum dignitatum etiam majorum, & principalium personatum, administrationum, & officiorum, ac Canonicatum, & præbendarum, ceterorumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis ordinum regularium, etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis, in titulum, commendam, administrationem, & alias quomodolibet, ac etiam Romanæ Curie, & aliorum etiam secularium cujuscumque qualitatis, etiam quæ ex causa onerosa affecti fuerint, officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia in posterum obtinenda, necnon infamiæ perpetuæ per contrafacientes eo ipso incurrendis penis, auctoritate Apostolica harum ferie districtius inhibemus, ne deinceps similes Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, aut aliorum Principum secularium commendationes, preces, aut alios etiam vocales, aut in scriptis favores ad aliquas Pontificias, aut alias dignitates, sæculares, vel regulares, aut etiam Cardinalatus, vel alios honores & officia Ecclesiastica consequendum, aut sibi, vel aliis consanguineis, & necessariis suis quomodocumque per ipsum Romanum Pontificem conferenda, per se, vel alium, seu alios, directe, vel indirecte quomodolibet ambi-

re,

re, seu procurare, neve illis etiam ultro sibi per Principes sponte oblati uti præsumant, vel audeant, eadem auctoritate, & præsentium tenore statuentes, quod omnes, & singuli in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias, & penas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrant.

Literæ Principum, vel eorum Oratorum preces, Sedi Apost. portæ sufficiens ad condemnationem præfatos juobedientes.

Decretum irritans.

Forma, & effectus publicandi.

Clausula derogatoria.

Sanctio penalitatis.

D. P. An. VI. 18. Maii.

Papæ subscript.

§.3. Quodque ad illos sententias, & penas hujusmodi damnabiliter incurrisse legitime probandum, & omnino convincendum solæ principum ipsorum literæ, vel preces etiam per suos apud Sedem prædictam Oratores verbotenus portectæ, plenam, indubiam, & sufficientem, in iudicio, & extra fidem faciant, nec ad id alterius probationis adminiculum requiratur.

§.4. Ac decernentes ita per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, judicari, & definiri debere. Necnon ex nunc, irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Ne quis autem inhibitionis, & statuti prædictorum ignorantiam pretendere valeant, volumus præsentem literas in Basilicæ ejusdem Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ valvis per aliquem ex Curforibus Nostri earum exemplum ibi affigendo, & dimittendo publicari, publicationemque, & affixionem hujusmodi singulos, & post duos menses immediate sequentes non secus afficere, ligare, & perinde arctare, ac si literæ ipsæ personaliter illis intimatæ fuissent.

§.6. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo quinto, 15. Kalend. Junii, Pontificatus nostri Anno VI.

✠ Ego Pius Catholica Ecclesiæ Episcopus.

Sequuntur Cardinalium subscriptiones, & publicatio.

De Computorum exhibitione, ac redditione rationis coram Officialibus Camera Apostolicæ de iis, quæ reformationem præcesserunt.

Ex Regest. in Archiep. Vato.

Hujusmodi reformationem vide supra Constit. XXXI. Romanum decet pag. 63.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio &c.

§.1. Volentes opportune providere, ne ex eo, quod in reformatione officii Camera nostræ Apostolicæ novissime a Nobis edita rationibus in ipsa Camera reddendis formula quadam nonnullorum forsitan nimis scrupulosorum iudicio subdificilis sit tradita, ipsarum rationum redditio potissimum, quo ad præteritum tempus, de quo rationes ipsas more ante ipsam reformationem servari solito conscriptas esse accepimus, retardetur: quod si fieret, gravi Nobis, & eidem Camera damno cederet.

Causa hujusmodi facienda declaratoria.

§.2. Idcirco motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine decernimus omnia, & singula rationes, & computa, de quibus rebus, & negociis ad eandem Camera pertinentibus, seu illius interesse quovis modo concernentibus, in quibus scilicet agatur de tempore ante Kalendis hujus mensis elapso, posse, & debere impune exhiberi, & præsentari, ac recipi, & admitti, necnon videri, dari, & solidari: citato tamen dictæ Camera nunc, & pro tempore existente Commissario Generali, & cum illius interventus iis modo, & forma, qui ante editam novissimam reformationem prædictam circa hæc servari consueverant.

Declarat quomodo de iis, quæ reformationem præcesserunt, reddi possit ratio.

§.3. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios in quavis causa, & Instantia sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Sic jubet iudicari.

§.4. Mandantes propterea dilectis filiis Camerario, & Theaurario Generali nostris, necnon Clericis ejusdem Camera Præsidentibus, ipsius Camera Notariis, ceterisque, ad quos spectat, seu in futurum spectabit, prout ipsos, & unumquemque ipsorum tangit, & in futurum tanget sub censuris Ecclesiasticis, & duorum millium ducatorum auri eidem Camera inferendorum, aliisque nostri arbitrii penis, uti decretum nostrum hujusmodi, ac præsentem nostras, & in eis contenta quæcumque in eadem Camera recipiant, & admittant, ac in libris ejusdem Camera registrari facientes omnino exequantur, & observent, faciantque ab aliis in violabiliter observari.

De registranda hujusmodi declaratione in Libris Camera.

§.5. Non obstantibus dicta novissima reformatione nostra, ac super illa a Nobis editis Plumbo literis, quibus omnibus etiam si pro

Derogatio contrariorum.

si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausales generales idem importantes mentio, aut aliqua alia exquisita forma servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observanda, inserti forent, presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sola presentium signaturam tenent.

§.6. Earumdem presentium solam signaturam sufficere, & ubique in iudicio, & extra in Romana Curia, & extra plenam fidem faciant absque aliqua registratura, seu data appositione, regula contraria non obstante, seu si videbitur, desuper literas etiam per Breve nostrum etiam cum omnium, & & singulorum pramissorum aliorumque necessarium specificatione, & expressione, ac scripturarum quarumlibet ad verbum, si videbitur, insertione, aliisque clausulis, verbis, & cautelis necessariis, & opportunis adeo, quod contraria quaecumque prorsus tollantur, & non obstantibus etiam sub die vigesima mensis Maii, anno a Nativitate Domini millesimo quingentesimo sexagesimo quinto Pont. nostri Anno VI., vel alia data expediri posse decernentes.

Dat. die 20. Maii 1565. An.VI.

Placet Motu proprio . I.

CXIII.

Ex Regest. in Archiv. Vat.

De subrogando Iudice in locum Collateralis Senatoris Urbis absentis, vel infirmi.

PIUS PAPA QUARTUS Motu proprio &c.

Ab absentia, vel infirmitate alie ruitus Collateralis partes litigantis damnantur, pascantur.

§.1. CUM, sicut accepimus, inter ceteros Curie Capitoline, Almae Urbis nostrae Iudices duo videlicet primus, & secundus Senatoris Collaterales nuncupati, qui a Romano Pontifice pro tempore existente deputantur, jurisdictionemque separatam habent, existant. Et saepenumero accidat, quod ob ipsorum Collateralium infirmitatem, seu a Romana Curia absentiam, eorum Tribunalia, partesque inibi litigantes, damnantur non modicum, ac expensas patiuntur.

In tali casu federe poce, Locumtenens seu Iudex Criminalium Senatoris, vel aliter Collateralium.

§.2. Nos igitur praemissis, quantum possumus, providere volentes, Motu simili, & ex certa nostra scientia, quod de cetero de consensu Senatoris, aliquo ex dictis Collateralibus infirmo, seu a Romana Curia absente existente, alter eorumdem Collateralium praesens, & non infirmus, seu Locumtenens, sive Iudex Criminalium, ejusdem Senatoris pro tempore existens, eam, & talem, qualem ipse Collateralis exercet, & si praesens esset, exerceret, iustitiam exercere: ac ipsius Collateralis infirmi, vel absentis locum, & loco sui federe. Necnon quascumque, etiam diffinitivas sententias proferre, ac quaecumque decreta in quibuscumque contractibus apponere libere, & licite possint, & valeant.

§.3. Et ita per quoscumque Iudices, &c. sublata &c. iudicari &c. debeat, ac irritum &c. si secus &c. decernimus, & declaramus.

Clausula.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicte Curiae statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, etiam juramento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eidem Curiae, per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores Nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam sub quibuscumque verborum exemplaria, libros, volumina, scripturas, ac Summorum Pontificum regestra, quae ibi esse intellexeris, per te, vel alios probos, eruditos, ac fideles viros ad id a te deputandos describi, & si id tibi videbitur, etiam scripta originalia ex Civitatibus nostris Avinionen., Bononiae, Perusia, Assisi

Obstantium derogatio.

§.5. Volumus autem presentium solam signaturam sufficere, & ubique fidem facere in iudicio, & extra, regula contraria non obstante.

Sola signaturam sufficit.

Placet Motu proprio I. Datum Romae apud S. Petrum Decimo Kal. Junii, Anno sexto.

Dat. die 23. Maii 1565. An.VI.

CXIV.

Institutio Archivii Vaticani Sedis Apostolicae cum deputatione, ac facultate Commissarii ubique libros extrahendi.

Ex Regest. in Archiv. Vat.

Dilecto filio nostro Marco Antonio Tituli Sancti Marcelli Presbytero Cardinali Amulio vocato.

PIUS PAPA QUARTUS Dilecte fili noster, Salutem & Apostolicam benedictionem.

Proemium.

CUM inter gravissimas curas, quibus assidue pro Christiana Republica administranda distinemur, statutum Nobis sit, cum ad publicam utilitatem, tum ad privatam Romanorum Pontificum commoditatem, Tabularium, seu Archivium eorum omnium, quae ad Nos, & Sedem Apostolicam quoquomodo pertinent, conquisitis undique, & transcriptis non in Alma modo Urbe, & ditone nostra Ecclesiastica, verum per Universum Terrarum Orbem, exemplaribus, libris, voluminibus, & aliis scripturis in Palatio nostro Vaticano, quantam possumus, diligentia parare, atque instruere.

Erecto Archivio praeficit Cardinalis Amulium.

§.1. Animoque nostro revolentes, cuiusnam praestantis ingenii viro ex Cardinalium ordine procuracionem hanc adeo laudabilem, & honorariam demanderemus, tu Nobis in primis occurristi, cujus certe diligentiam, & doctrinam pari quidem cum industria, ac prudentia conjunctam maxime semper probavimus. Ita quod munus hoc quemadmodum Nos libenti animo tibi deferimus, ita tu pro singulari tui animi in tam

CXV.

Privilegium Abbatum Congregationis Cassinensis, alias S. Justinae Monachorum Ordinis S. Benedicti, utendi Pontificalibus, benedicendique Populum, & consecrandi lapides pro Altarium usu.

Hujus Congregationis antiquissimam originem, & alia vide in Const. II. Julii II. Super Cathedrali Tom. III. Par. III. fol. 260.

PIUS PAPA QUARTUS

Dilectis Filiis Praesidenti, Visceratoribus Congregationis Cassinensis, alias S. Justinae de Padua Salutem, & Apost. benedictionem.

§.1. Exhibita siquidem Nobis pro parte vestra petitio continebat, quod cum in diversis Monasteriis, necnon locis regularibus vestrae Congregationis Cassinensis, alias Sanctae Justinae de Padua, diversa Altaria, Capellae, Capellaniae, & alia pia loca in dies erigantur, & saepe crescente numero Presbyterorum Religiosorum ejusdem Congregationis, Altaria benedicta deficiant.

Exordium.

Causa concessionis hujus indulti.

§.2. Nos volentes commoditati Religiosorum dicte Congregationis, ac eorum devotioni in praemissis opportune consulere, & ipsam Congregationem favoribus, & gratiis prosequi, eidem Congregationi, & singulis illius Abbatibus pro tempore existentibus, qui licet quinquennales sint, nihilominus ex privilegio Apostolico eidem Congregationi concessio, Baculo Pastoralis, ac Mitra Pontificali, in Ecclesia Monasteriorum, in quibus Abbates pro tempore deputati existunt, uti, & benedictionem Pontificalem post divina officia Christifidelibus inibi existentibus elargiri consueverunt, quoscumque lapides marmoreos, vel porphyrios, vel alios ad usum Altarium portatilium accommodandos, pro usu quorumcumque utriusque sexus dicte Congregationis Monasteriorum, Prioratum, Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum, super quibus intra claustra eorumdem Monasteriorum, & Prioratum, seu septa, Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum hujusmodi dumtaxat, Missae celebrari possunt, consecrare, & benedicere, Ordinariorum locorum licentia desuper minime requisita, libere, & licite valeant, plenam, & liberam licentiam, & facultatem auctoritate Apostolica, tenore presentium, concedimus, & indulgemus.

Indultum pro Abbatibus, utendi baculo, & mitra, & benedictione dandi, & lapides pro Altariis consecrandi.

§.3. Decernentes concessionem, & indultum hujusmodi, necnon praesentes literas, sub quibusvis, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, vel derogationibus, per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores, & Successores Nostros quomodolibet factis, vel faciendis, nullatenus comprehensas, sed semper exceptas ab illis existere, & quoties illa emanabunt, toties in praesenti

Facultas ubique conquirendi Libros, Codices, aliaque Monumenta.

tam egregia monumenta, propensione, alacri studio, opera, & sollicitudine opus ipsum primo quoque tempore aggredi, ac promovere curabis.

§.2. Nos enim, ut id facilius exequi valeas, circumspectioni tuae, ut tam ex Bibliotheca nostra Vaticana, quam quibusvis aliis locis, & praesertim, ubi supellex nostra custoditur, & conservatur, atque etiam Arce Sancti Angeli, ceterisque, tam publicis, quam privatis Bibliothecis ejusdem Urbis, ac Status nostri Ecclesiastici, ac denique ex totius Orbis Civitatibus, Oppidis, Provinciis, atque etiam Ecclesiis, Monasteriis, Sacrisque Domibus quaecumque exemplaria, libros, volumina, scripturas, ac Summorum Pontificum regestra, quae ibi esse intellexeris, per te, vel alios probos, eruditos, ac fideles viros ad id a te deputandos describi, & si id tibi videbitur, etiam scripta originalia ex Civitatibus nostris Avinionen., Bononiae, Perusia, Assisi Anagnina, Viterbii, Ravenna, Macerata, ex quibus aliisve facere, atque curare, descriptaque, ac deleta in Archivio hujusmodi reponere, & collocare, ceteraque omnia ad hoc negotium consiciendum necessaria, & opportuna gerere, mandare, & exercere, libere, & licite valeas, plenam, & liberam auctoritate Apostolica tenore presentium, facultatem concedimus, & potestatem.

Omnes ad hoc tatur, ut eidem tradant Codices &c.

§.3. Quo circa omnes, & singulos eadem exemplaria, libros, volumina, scripturas, & regestra habentes, seu custodientes, hortamur, & requirimus in Domino, eisque, si opus fuerit, etiam in virtute sanctae obedientiae mandamus, ut illa tibi, vel tuis scribis habita per ipsos ex scripto manu vestra facto de eis receptis fide, ac restituendis promissione benigne transcribenda, prompte, ac liberaliter tradant, concedant, & accommodent.

Archiviste singulis vicibus non nisi unum Librum licet extrahere.

§.4. Volumus autem, quod tibi non liceat, nisi librum, vel regestrum unum, singulis vicibus, e Bibliotheca Vaticana sumere, nec alium inde habere, antequam primum restitutum fuerit, quodque, quando tibi placuerit, Librarios quot volueris, ad transcribendos libros qualescumque ejusdem Bibliothecae in eam intrmittere possis.

Harum literarum transumptis danda fides.

§.5. Exemplis vero, seu transumptis harum literarum eandem fidem haberi, quae eisdemmet literis adhiberet, si forent exhibitae, vel ostensa, & nostrae huic voluntati nihil omnino obstare decernimus.

Dat. die 15. Junii 1565. An.VI.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anno Piscatoris die decima quinta Junii, millesimo quingentesimo sexagesimo quinto, Pont. nostri Anno VI.

Clauſula de-rogatoria.

primum, & validiſſimum ſtatum reſtitu-
tas, & de novo conceſſas eſſe.
§.4. Non obſtantibus quibuſvis, etiam
revocatoriis Conſtitutionibus, & Ordina-
tionibus Apoſtolicis, per Nos, & per quaſ-
cumque Cancellarię regulas, editis, &
edendis, ceteriſque contrariis quibuſcum-
que.

D. P. An.VI.
6. Julii.

Datum Romę apud S. Petrum, ſub an-
nulo Piſcatoris, die 6. Julii, milleſimo quin-
gentefimo ſexageſimo quinto, Pontificatus
Noſtri Anno VI.

CXVI.

Impetrantes aliqua privilegia, & gratias in-
terreſſe Rever. Cam. Apoſt. quomodo-
cumque concernentes, infra tres meſes
a die impetrationis, in Camera Apoſt.
illa præſentare, & regiſtrari facere de-
bent, alioquin illis, tamquam invalidis
uti non poſſint.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio &c.

Exordium.

Ingens humeris noſtris jugiter incumbens
expenſarum onus ita Nos premit, &
excitat, ut noſtrorum, & Camere noſtrę
Apoſtolicę rerum, & jurium, ſublatis qui-
buſvis obſtaculis, ſolertem curam habentes
ejuſdem Camere indemnitati, quantum in
nobis eſt, conſulere ſtudeamus.

Cauſa hujus
Conſtitutionis.

§.1. Cum itaque ſicut nuper Nobis in-
notuit, complures diverſi ſtatus, & condi-
tionis perſonę varia privilegia, facultates,
licentias, & indulta, ſive conceſſiones,
tam a Nobis, quam pro tempore exiſtenti-
bus noſtris, & Apoſtolicę Sedis Legatis,
eorum Vicelegatis, ac Gubernatoribus, ac
forſan aliis Noſtris, & diſtę Camere Mi-
niſtris, & perſonis, nimis forſan, ac te-
dioſis quibuſdam earumdem perſonarum
precibus, & inſtantis in dies obtineant, ſeu
potius extorqueant, que cum a Nobis, ſeu
Legatis, aut Vicelegatis, vel Gubernato-
ribus, ac Magiſtris, & perſonis hujusmodi
bona quadam fide, reque minus forſan quam
par eſſet, diligenter, & accurate perſpecta
concedantur, illa nonnumquam, immo
ſępius in Noſtrum, ac Camere præfatę præ-
judicium, gravamen, & detrimentum non
leve conceſſa eſſe, & emanare conſpici-
mus.

Impetrantes
indulta con-
cernen. inter-
reſſe Camere
debent infra
tres meſes il-
la in Camera
præſentare &
regiſtrari fa-
cere ſub pec-
nie nullitatis.

§.1. Quapropter, ut præmiſſis (ne aliis
prodeſſe cum velimas, Nobis iſtis præju-
dicium inferamus) aliquantiſper providere
volentes, præſenti noſtra perpetua valitura
Conſtitutione, & Ordinatione, quam vim,
& naturam legis perpetuę ab omnibus ob-
ſervanda penitus habere, & obtinere de-
cernimus, Apoſtolica auctoritate, & ex
certa noſtra ſcientia, harum ſerie ſtatui-
mus, & ordinamus, quod omnes, & ſin-
guli cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis,
& conditionis exiſtentes, necnon etiam Du-
cali, Marchionali, Comitiali, aut alia qua-

vis ſeculari, ac Patriarchali, Archiepiſco-
pali, Episcopali, ſeu etiam alia quacum-
que Eccleſiaſtica dignitate, præminentia,
& auctoritate, etiam Cardinalatus honore
fulgentes, qui aliqua privilegia, gratias,
facultates, licentias, & indulta, aut con-
ceſſiones, quę aliqua ex parte, quavis ra-
tione, ſeu cauſa, directe, vel indirec-
te, principaliter, ſecundario, vel acceſſorie,
aut quovis modo, Noſtrum, aut diſtę Ca-
mere qualecumque minimum intereſſe,
vel præjudicium, gravamen, ſeu detri-
mentum concernere cenſebuntur, illa in-
fra tres meſes a die eorum impetrationis
computandos, in eadem Camera præſenta-
re, ac ibidem regiſtrare facere debeant, &
teneantur; alioquin lapſis tribus meſibus
eiſdem, ac privilegiis, facultatibus, licen-
tiis, gratiis, ac indultis, vel conceſſioni-
bus hujusmodi non præſentatis, minusque
regiſtratis, illa, in iudicio, & extra nulla-
tenus fidem facere poſſint, tamquam non
conceſſa, nullaque, & ipſo jure invalida,
ac nullius roboris, vel momenti fuiſſe, &
eſſe, & fore, neminique ſuffragari, vel
prodeſſe poſſe, ſeu debere reſpective ha-
beantur, & cenſeantur, prout Nos illa ex
nunc nulla, & invalida, irritaque, & ina-
nia, ac nullius roboris, vel momenti fuiſſe
& eſſe, neminique, ut præfertur, ſuffra-
gari poſſe declaramus.

Executoris
deputatio pro
obſervantia
hujus Bullę.

§.3. Mandantes propterea in virtute
ſanctę obedientię dilecto filio noſtro Vitel-
lotio Sanctę Marię in Via-lata Diacono Car-
dinali Vitellio nuncupato moderno, & pro
tempore exiſtenti S. R. E. Camerario, qua-
tenus præfatam noſtri Motus proprii cedu-
lam, ac in ea contenta quęcumque, ab om-
nibus, quos illa concernunt, & concer-
nent in futurum, penitus, & omnino, ac
inviolabiliter, & inconcuſſe obſervari fa-
ciat, & procuret.

Decretum ir-
ritans.

§.4. Decernentes, ita ut præfertur, per
dilectos filios ejuſdem Camere Theſaura-
rium, Præſidentes, & Clericos, alioſque
miniſtros, & perſonas, ac ejuſdem S. R. E.
Cardinales, & alios quocumque Judices ſub-
lata, &c. judicari, & definiri debere, irri-
tum quoque &c. attentari.

Clauſula de-
rogatoria.

§.5. Privilegiis, facultatibus, licentiis,
gratiis, indultis, & conceſſionibus, necnon
Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apo-
ſtolicis, ceteriſque in contrarium facienti-
bus, non obſtantibus quibuſcumque.

Sola ſufficite
ſignatura.

§.6. Volumus autem, quod præſentis
Motus proprii cedule per quęcumque pri-
vilegia, gratias, & indulta, etiam abſque
data, & regiſtratura, ut præfertur, conce-
denda, niſi cum illius ſpecifica inſertione
derogari nullatenus poſſit, quodque ejus ſo-
la ſignatura ſufficiat, & ubique fidem faciat
in iudicio, & extra, quacumque regula, ſeu
Conſtitutione Apoſtolica contraria non ob-
ſtante, ſeu ſi conſultius fore viſum fuerit,
literę etiam ad perpetuum rei memoriam
latiſſime expediſſe poſſint.

Placet Motu proprio. I.

Pape ſubſcr.
D. P. An. VI.
6. Auguſti.

Datum Romę apud S. Marcum, octavo
Idus Auguſti, Anno VI.

Die

Die 22. Auguſti 1565. admiſſa eſt hæc
cedula Motus proprii ex Decreto Camere, &
regiſtrata libro ſecundo ſignaturarum San-
ctiſſ. D. N. Pape apud me Notarium. fol. 74.
Hier. de Tarano.

CXVII.

Revocatio omnium licentiarum, & facul-
tatum præterquam ex cauſa vere oneroſa
conceſſarum, extrahendi frumenta, bla-
da, & legumina de locis Sedi Apoſtoli-
cę mediate, & immediate ſubiectis. Et
prohibito de cetero extrahendi.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio &c.

Exordium.

Inter multiplices curas, quibus aſſidu-
premur, eas ſolicitudinis partes a No-
bis non in merito ſuſcipiendas eſſe arbitra-
mur, per quas illis, quos ſupreme dignita-
tis noſtrę Pontificalis ratione juridiſtioni
noſtrę temporali ſubiectos eſſe cernimus,
etiam in his, que communem vitam uſum,
& ſubſtantiationem concernunt, oportune
providetur, ac proinde nonnullas facultates,
licentias, & indulta hætenus, tam a No-
bis, quam a Prædeceſſoribus noſtris Rom.
Pont. quibuſdam certis tunc ſuadentibus
cauſis conceſſa, que præmiſſis obſeſſe con-
tuemur, aliis urgentibus, magiſque neceſ-
ſariis ſupervenientibus cauſis, pro noſtra in
cunctis ſolita providentia interdum revoca-
mus, & annullamus, aliasque deſuper diſpo-
nimus, prout omnium communi utilita-
ti, & communitati percipimus ſalubriter
expedire.

Cauſa hujus
Conſtitutionis.

§.1. Sane attendentes, quod licet Dei
Onnipotentis gratia, & benignitate in Sta-
tu noſtro Eccleſiaſtico, ea talis hætenus
fuerit, ac ſit in præſentiarum Annone co-
pia, quod ex ea Status ejuſdem populi, &
& ſuaditi noſtri facile, com noſque,
ac vili pretio, ſe, ſuaſque familias ſubſten-
tare poſſent, nihilominus nimia lucri cupi-
ditate multorum, forſan prætextu certa-
rum partium earumdem perſonarum præju-
dicium, & gravamen extrahentium, & alio
aſportantium, efficitur, ut ſere ſemper po-
puli, ac ſubditi ipſi nimia Annone hujusmo-
di caritate, rerumque penuria oppreſſi
quoad eorum qualemcumque ſubſtantiationem,
& victum quotidianum non medio-
criter, ſed pluſquam par ſit, noſtramque de-
ceat providentiam, patiantur.

Revocatio
quarumcum-
que licentia-
rum, & facul-
tatum, præter-
quam ex cau-
ſa vere onero-
ſa conceſſa
extrahendi fru-
menta, blada,

§.2. Nos igitur, quorum eſt præ ceteris,
per debite providentię noſtrę miniſte-
rium præmiſſis obviare, ac Populorum, &
ſubditorum præſentium commoditatibus
opportune conſulere, & ne licentiarum, &
facultatum hujusmodi cauſa aliis prodeſſe
quidam velint, noſtri rerum penuria hujus-
modi extrahendi frumenta, blada,
Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

modi pergraventur, fatagere volentes, au-
thoritate Apoſtolica, & ex certa noſtra
ſcientia, ac de Apoſtolicę poteſtatis pleni-
tudine præſentibus perpetuo valituris, eas
omnes, & ſingulas, præterquam ex cauſa
vere oneroſa, ſolutionis videlicet, & ex-
burſationis pecuniarum, extrahendi fru-
menta, & cujuſvis alterius generis blada,
& legumina, ex quibuſvis Provinciis, Ci-
vitatibus, Terris, & locis, Nobis, ditio-
nique noſtrę Eccleſiaſticę, mediate, vel
immediate ſubiectis, quibuſvis Communi-
tatis, Univerſitatibus, & perſonis, tam
ſecularibus, quam quorumvis Ordinum re-
gularibus, cujuſcumque dignitatis, ſtatus,
gradus, ordinis, vel conditionis exiſten-
tibus, ac etiam Ducali, Marchionali, Co-
mitiali, aut alia ſeculari dignitate, & excel-
lentia, necnon Cardinalatus honore fulgen-
tibus, per Nos, & Prædeceſſores noſtros
præſatos, aut alios quocumque ſub quibuſ-
cumque tenoribus, & formis, ac cum qui-
buſvis clauſulis, & decretis, & irritandis,
etiam de neceſſitate exprimendis, etiam
Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine
ſimilibus, ac alias quomodolibet conceſſas,
approbatas, & innovatas, illarum ſingula-
rum veros tenores, ac ſi de verbo ad ver-
bum præſentibus infererentur, pro ſufficien-
ter expreſſis haberi. revocamus, caſſamus,
& annullamus, ac viribus vacuumus, illaſ-
que revocatas, caſſatas, & annullatas, ac
invalidas, & viribus vacuumus, neminique
prodeſſe, aut ſuffragari poſſe, ſeu debere
decernimus, & declaramus.

1565.
& legumina
ex Provinciis,
civitatis, &
locis ditioſis
eccleſiaſticę.

§.3. Necnon hætenus de non extrahen-
do frumenta, blada, & legumina hujus-
modi, in Provinciis, Civitatibus, Terris,
& locis præſatis, tam a Nobis, quam Præ-
deceſſoribus noſtris, & conſtitutiones, &
inhibitiones emanatas, ac aliis quibuſvis fa-
ctas inhibitiones, bannimenta prohibitiones,
& proclamata innovamus, ac ſub poenis in
illis contentis obſervari volumus.

Innovatio pro-
hibitionum e-
manatarum,
contra extra-
hentes.

§.4. Diſtictius inhibentes quibuſvis per-
ſonis etiam, ut præfertur, qualificatis, ne in
virtute ſanctę obedientię, ac ſub noſtra in-
dignationis, necnon conſiſcationis omnium
bonorum, & amiſſionis feudorum poenis,
licentiarum, ſeu facultatum, alias tamen
quam ut præfertur, ex oneroſa videlicet
ſolutionis, exburſationisque cauſa pecunia-
rum conceſſarum, aut alio quovis prætextu,
directe, vel indirec-
te, frumenta, & blada,
necnon legumina hujusmodi ex Provin-
ciis, Civitatibus, Terris, & locis præſatis
quocumque modo extrahere, & alio aſpor-
tare audeant, vel præſumant.

Prohibitio ex-
trahendi, &
penę contra-
ventionum.

§.5. Ac mandantes in virtute ſanctę
obedię dilecto filio noſtro Vitellotio
Sanctę Marię in Via-lata Diacono Cardina-
li Vitellio nuncupato, S. R. E. Camerario,
quatenus ipſe, ultra ordinariam ſui Came-
rariatus officii facultatem, ſpecialem
quamdam, & præcipuam in præmiſſis cu-
ram habens, præſentem noſtri Motus pro-
prii cedulam, ac in ea contenta quęcum-
que, ab eis quos illa quomodolibet concer-
nent in futurum, firmiter, & inconcuſſe
obſer-
H h

Executores
deputatio, &
facultates.